

Column Henk Hoogenkamp: Gezondheidsbelasting?

Op de keper beschouwd zijn alle consumenten slachtoffer van de nukken en grollen die worden uitgestort in een niet aflatende stroom publicaties van wetenschap en voedingsindustrie. Het is eigenlijk om helemaal gek van te worden. Wat vandaag de hemel in wordt geprezen als levensverlengende superfood, wordt morgen alweer ondergeschoffeld als levensbedreigend.

Neem nu de geweldig opgeklopte hausse van enkele jaren geleden over ‘trans fatty acids’ en de relatie tot cholesterol en volksvijand nummer 1: het hart. Transfats zijn in feite geharde plantvetten –denk aan margarine – die aanvankelijk in Amerika met een turbosnelheid verwijderd werden in bijna alle dagelijkse voedingsmiddelen. ‘Contains No Trans Fat’ en massaal kochten consumenten deze gezondere cholesterolverlagende producten en zij namen daarbij een mindere smaakbeleving op de koop toe. De anti-dierlijk-vetcampagne onder aanvoering van Unilever – denk aan Becel – was wellicht nog feller en intimiderender van toonzetting. Want wees nou eerlijk, we willen toch allemaal gezond dood gaan? ‘Zo slank als je dochter’ en ‘Gezond voor hart en bloedvaten’ waren het toenmalige adagium. Een hele generatie werd met deze kreten gehersenspoeld en een heel leger medische specialisten liep voorop met het slaken van soortgelijke geluiden. Maar zie, in 2014 kwamen er plots andere geluiden uit de kokers van de wetenschap en moest diezelfde industrie, weliswaar schoorvoetend, erkennen dat dierlijk vet zo slecht nog niet is. En ja hoor, sinds die tijd mengt Unilever weer echte boter in de margarine, al is het alleen maar om het giga-verloren marktaandeel terug te veroveren op het oerproduct roomboter.

Is het U ook al opgevallen dat een heel assortiment ‘fat-free foods’ het loodje heeft gelegd en uit de schappen van de supermarkten verdwenen is? Nu we dat geconstateerd hebben, kunnen we nog wel even een reeks ingrediënten en additieven opsommen die ook niet meer zo kosher is: zout, fosfaat, nitrite en suiker. En ja hoor, ook suikervervangers als aspartaam en stevia vangen nu tegenwind in het mekka van de al dan niet pseudo-wetenschappers die – vooral in

Amerika – door de voedingsindustrie goedbetalende onderzoeksrapporten met grote regelmaat publiceren.

In dat kader moet vaak ook het marktonderzoek worden gezien, waarbij op zoek wordt gegaan naar nieuwe trends. Deze bedrijven hebben er vaak een handje van om de vraagstelling zodanig te formuleren dat het uiteindelijke resultaat al bij voorbaat vaststaat. Zoiets als: ‘Vindt u ook niet dat het drinken van lactose-vrije magere melk gezonder is voor uw kinderen?’.

Anno 2017 staat de westerse wereld bol van een niet-aflatende stroom anti-suikercampagnes, inclusief het zeer lucratief innen door de graaiende overheid van suikerbelasting op producten als frisdrank en andere lekkernijen. Het is natuurlijk wel wat veel: de gemiddelde Beneluxburger consumeert per dag maar liefst 30 suikerklontjes in velerei gedaanten. Dat mag best wat minder, evenals meer fysieke inspanning.

Henk Hoogenkamp is auteur, futuroloog, eiwitspecialist, adviseur, investeerder en lid van de Raad van Bestuur van RiceBran Technologies in Phoenix AZ